

Liliana Samáková, I. stupeň, poézia – 1. miesto

Vďaka Babi, Dede!

Moja Babi – skvelá je,
rada ju mám, tak to je.
Zakaždým, keď za ňou prídem,
láskavo sa usmeje.

Má vždy pekné slovo pre mňa,
rada ma aj počúva,
preberieme všetky veci,
dáme si aj džúsu deci.

Moja Babi rada pečie
a ja rada pečiem s ňou.
Väčšinou sa nám dvom darí,
no niekedy sa to zmarí.

A môj Dede – to je chlap!
Pracovitý starší pán,
čo ma učí k zvieratkám mať
láskyplný vzťah.

S Dedem sa mi dobre blázni,
smejeme sa viac a viac ... .
Na záhradke naučí ma
ako správne pracovať.

Sú to zlatí starší ľudia,
za všetko im ďakujem,
od malička stískajú ma,
ja im lásku darujem.

Miriam Kopecká, I. stupeň, poézia – 2. miesto

Babke a dedkovi

Babku s dedkom rada mám,
vždy im ruku podávam.

Ruky k sebe pritiahneme,
veselo sa zasmejeme.

V mojom srdci ich ukrývam,
veľkú radosť vždy z nich mám.

A tak báseň končí sa,
babka s dedkom majte sa!

Sára Husárová, I. stupeň, poézia – 3. miesto

Takí sú moji starí rodičia

Milá babka, deduško,
vážíme si vás,
za všetok ten spolu s nami
strávený čas.
Babka úžasné koláče robí,
dedko výborný guláš varí.
Oboch ich mám veľmi rada,
pretože je s nimi sranda.
S babkou radi pečieme,
s dedkom zase kreslíme.
Hráme s nimi rôzne hry,
väčšinou sú šikovní.
Chodíme aj na bicykle,
prechádzka tiež nechýba.
Do prírody chodíme
a vždy sa tam bavíme.
Všeličo sa učíme,
niekedy až fučíme.
Takí sú moji starí rodičia,
čo ma všeličo priučia.
Iných by som nechcela
ani za nič na svete.
Tak buďte vďační, že ich máte,
lebo na tejto planéte,
môže mať každý len jedných alebo aj dvoch.
A všetku túto krásu, stvoril nám pán Boh.

Eliška Adamíková, I. stupeň, próza – 3. miesto

Najlepšia babka a dedko: Ako si babka a dedko žijú v chalúpke

Babka s dedkom pekne žijú v chalúpke. Pekne v nej nažívajú. Dedko v noci chrápe, babke treba štuple do uší. Babka je veselá, keď dedko vylíže celý tanier. Babka rada štrikuje. Dedko aj babka majú radi, keď im hrá rádio. Takže keď dedko spí, dedkovi ani babke nič nevaďí. Ani keď babka počúva rádio, nemusí mať štuple do uší, ak dedko spí. Babka rada štrikuje pri rádiu. Dedko v zime naseká drevo a dá ho do krbu. Tak babke ani dedkovi neni zima. A takto si dedko a babka nažívajú v chalúpke.

Michaela Baďurová, I. stupeň, próza – 3. miesto

Ako sa o mňa babka a dedko starajú

Každý starý rodič vie niečo iné. Napr. babka. Vie dobre variť a stará sa o domácnosť. Sadí kvety a vždy pre nás nachystá veľmi dobrý koláč. A dedko? Pomáha babke variť a upratovať. Ale inak sa stará o to,

aby si mohli kúpiť to, čo potrebujú. Sú veľmi láskaví a vždy si nás zastanú, keď sme smutní. Vždy si nás pritúlia a snažia sa nás rozosmiať. Sú to ako naši druhí rodičia. Keď rodičia nemajú čas, zavezú nás na krúžky, a potom sa staráme o domácnosť. Musíme si ich vážiť. Mám ich veľmi rada.

Eliška Hermanová, II. stupeň, poézia – 1. miesto

Moji starkí

Nepáčia sa im moje otrhané rifle a veľké mikiny.
Za červené vlasy mi dokážu nadávať celé hodiny.
Bojím sa im pustiť hip-hop, aby sa im niečo nestalo.
Čo keby im z toho srdce zastalo?!

Myslia si, že som hacker, keď prepnem z Markízy na Jojku.
Neuznávajú žiadnu moju obľúbenú youtouberku.
No na druhej strane mi vždy dajú to, čo chcem.
A že sa na nich môžem spoľahnúť, to viem.
A preto, aj keď sa nevyznajú v dnešnej dobe, buďme k nim milí!
A nezabúdajme na to, čo všetko pre nás urobili!

Ján Henry Drha, II. stupeň, poézia – 2. miesto

Babina Eva a dedo Ivan

Vždy šarmantná dáma
je babina Eva.
Rada varí, upratuje,
nerada však spieva.
Krátke tripy po Brezine
máme s ňou veľmi radi,
kto hýbe sa na čerstvom vzduchu
ten je večne mladý.
Dedo Ivan rád spomína
na historiky „z mládí.“
Na Šlágery a TA3ojku
neustále hľadí.
Keď vezme rýľ, lopatku
a vydá sa na chatku
omladne aj o sto rokov
tak tomu ver, bratku.
Na záhrade na Juhu
pestujú snád' všetko.
Makajú jak tínedžeri
a nie jak babka a dedko.
Rád im chodím pomáhať,
hoci je to fuška.
Za kartičky Pokémonov
lietam ako muška.

Jakub Ševčovic, II. stupeň, poézia – 3. miesto

Pre vás – babina a dedino

V údolí je malá dedinka
a v nej žije môj dedo a babinka.
Chodievam k nim rád,
dedo je nejlepší kamarát.

Keď som bol ešte maličký,
robil so mnou všetky srandičky.
Lego sme spolu skladali
a skryté poklady spolu všade hľadali.

V dielni mi náradie požičal
a ja som s ním robota postavil.
Každý víkend teším sa
na prechádzku s ním do lesa.

A moja dobrá babina
je pre mňa ako druhá mamina.
Na tvári ma pohladí
a všetko mi dovolí.

Každý týždeň mi vysmaží
kurací rezeň na ryži.
Ryšavého kocúra mala,
veľká zábava s ním bola.

Babička je kuchár najlepši,
dedo zas priateľ najväčši.
Nadovšetko mám ich rád,
veď rodina je základ.

Natália Kondrlová, II. stupeň, próza – 1. miesto

Príhody mojej babky

Moja babka bola vždy ako anjel. Lúbila ma a vždy ma v jej dome privítala s otvorenou náručou a vrúcnymi objatiami. Vždy ma u nej čakali jej zvery, ako kocúry, mačky a pár milovaných sliepok, o ktoré sa s láskou starala. Keď sa dvere do jej domu otvorili, každého obišla vôňa. Vôňa ako od každej babky, vôňa nostalgie a detstva, vôňa spomienok a lásky mojej babky. Vôňa tohto domu, jej perín a šiat, vôňa ovocia z jej záhrady.

Babka si nás vždy usadila do jej malej útulnej kuchynky, plnej obrazov, gobelínov a ružencov. Všetci sme si sadli k čaju, ktorý nám už babka nachystala. Aj z neho sa tiahla nostalgická vôňa. Chvíľu znelo v kuchynke len ticho, no potom sa ozvala najstaršia rapotačka z nás — naša babka. Babka nám rada hovorila o svojich príhodách z jej detstva, mladosti alebo aj klebety z dedinského okolia. Aj na jej vek, pamäť na rôzne príbehy mala úžasnú. Zakaždým, keď sme sa spýtali na jej príhody, na jej mladosť

a jej verné priateľky, vždy jej oči naplnili iskričky radosti, také malé iskričky tichého jasotu a pohody. Babka mala vždy radosť z našich otázok. Nikdy nebola nimi otrávená, práve naopak, vždy tichučko jasala, keď zistila, že nás vlastne zaujala. Jasala a žiarila. Babka nás dokázala svojimi príbehmi a dramatickými príhodami zaujať na niekoľko dobrých hodín. Až vonku tancovala noc. Ale babka? Nevadilo jej to. Nikdy jej to neprekážalo. Tešila sa, keď mohla byť s nami. Náš záujem jej robil radosť. „Babka, povedz mi ešte kúsok o tvojom detstve.“ „Babka, nepovieš nám ešte raz o tvojom bratovi?“ „Babka, aké to bolo bývať v Prahe, keď si bola malá?“ Babkine láskavé ruky ma vždy pohladili po líci, venovala mi milý úsmev a po chvíli premýšľania sa dala do rozprávania o jej mladosti.

Nuž, stále len píšem o radosti mojej babky. Ale bolo by načase napísať o tej mojej radosti. O mojej radosti z toho, že môžem byť s mojou babkou. Jej okolie ma naplňalo spomienkami, no to, že môžem tráviť a trávim čas s mojou babkou, ma naplňalo radosťou. To, že som mohla častokrát robiť spoločnosť mojej babke, vyčarovať jej úsmev na tvári aj v jej dobrých či zlých časoch, ma naplňalo príjemným pocitom radosti.

Vždy sa viac hovorí o radosti, ktorú robíme my vnúčatá starých rodičom, keď s nimi trávime čas. Ale čo naša radosť? Myslím si, že naši najdrahší starí rodičia si zaslúžia vedieť, ako aj my s nimi radi trávime čas. Sme radi, keď sa môžeme od nich niečomu priučiť, keď sa s nami podelia o štipku svojej múdrosti. A to je to hlavné, čo si často nesiem z babkinho rozprávania, teda z jej príhod – ponaučenie. Ale samozrejme sa pri nich aj rada zasmejem. Babke, a aj mne, robí radosť naša spoločná radosť. Tak rada trávim čas s mojou babkou.

Teplo domova, príhody, vôňa čaju, vôňa spomienok, radosť... to je pre mňa babka.